

ՆՎԻՐՎՈՒՄ Է ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԾԱՆՈՑԱՆ 50-ԱՄՅԱԿԻՆ

ΨΕΣΩΦΩΝ ΣΤΡ

Աս 10 ասի՞ է, ինչ ազգովի հասկ ենք մեր դարավոր Եւազանից՝ Հայաստանի անկախ մետականությանը, որի կատարյալ կայացած համար դառ առա ողմանություններ ու անելիքներ ունեն, իսկ անենազլավորը ունեն դեսական անձություն ազգային դրույթ կերճան կարիք: Առաջ անձնանորությիմ, առաջ ազգի հոգեմասպարությունը դարձի անհնարին կիրի հաղթահարել մեր առջեւ դրվագ յանդիքները: Դարձ աւրունակ Հայաստանայց Ապահելական Եկեղեց ու զամ է անխարս րահել հայի ազգային նկարագիրն ու օսարի լի այս արմանապատճենի առ ուղարկու կեցվածք: Այսօր էլ ազգի հետ ազգաւուն գրույց նաշտու փորձն ու ավանդությունը մեծաց է վերապահված են հայ առավելաւուն Եկեղեցուն: Նենց այր ուղաճառով է, որ ի հնչես անցյալուն, մեր օրենքն նոյնուն շահագանց կարեւորվում եր ազգի հովանության ամազ: Մեր օրենքի հրամանական իշխանությունը անձանական դրա կամ ծանահան հասնան իր մեծագույն նոյասր թերեւու համար մեր իրավունքական վերապարբերին լինել հոմն ու ինասուն դրվագ նազես դեսական հիմնապարտեան իր հետ միասին առաջնություն կատար համար անձնանորությունն ու տղիալ-մատական անձնանորությունն իներ ժամանական առ պահ ու

հեռաւսի հայրապետը, որ կարողացար համախնդրել համայն հայությանը թէ Մայր Աթոռի եւ թէ Ծրանկակի ղետության ուլուշը: Եկալսօն ու ձողովորի կամքի արտա-

Որբան միմիւրասկան է հավատալ, որ Աստված մեզ հետ է, իմանալ, որ բաց է ձանապարհը դեպի Տերը, հուսալ, որ մարդկային մեր կյանքով զործակիցներն ենք մեր Տրոնը Հիսուս Քրիստոսի միջնարար առաքելության:

Գարեգին Բ Կաթողիկոս

ցած զորքում էին, զորքում հայրա-

ցի, որ հայրաբնաված միջոցներով հիմնելի նաև մասնաւ-
կազության դրդու ու հոգու-
աստիքն է, որոցի ի հոգա-
կամ եկեղեցներու ու կառո-
ցի նորերը կամի կցիչի ե-
կեղեցամիաց միություններ,
բարոյական կենտրոններ
։ Դաւել է լիբա, թե այս տար-
իքին ուրաք կարապիներ ու
բազմազավակ ընտանիքներ ե-
նին մի կուր հացի սեր զա-
ռու Արաւայան թօնին հոգա-
նակությամբ։ Միայն արցա-
խոն է հայտի, թե որտա՞ն օգ-
նություն է ճնշում հայոց «ա-
զատության կղի»։ Զեր ցանք-
ուով։ Շատերին գոյց մասնա-
բվա, բայց հենց այս տարինե-
րին Զեր ընդունի ոչնչացման
փրկվեց մեծ Եւլան Բայար-
քի ժամանականու ու Օդրա-
կու եկեղեցու «Տիրամայր»
մանկան հետ» սամանի ուժ-
անակար։ Եթի կարող են
թվակեց թվականու հետ և
թվակած իրազորեն, իրա-
կանացնելու դժվար։ Սակայ-
ն դժվարություններու ոչինչ է
Զեր Ասօն և մողովորդ ծախա-
թիսան խորհրդաւան մարմին

Օեր Մըրույթին:
Փոք է հայոց հոգը, և ածուն
էլ փորբութիւն ասկան այս հողում
ծնված ու սմնած հայրապետն իր
մազ թիշի ամքարի դարերի կորուն
ու եռանդը, հանճան ու խնաբար,

հոգին, Ձեր իսկ խոսեցով ասա՞ «Եւանի եկեղեցի հիմողաց, որնց ասվածնվիրում հավասի ակունք Եւ ի բյուզնում քաղում այլոց հոգիներում»:

Հարուսակությունը էջ 2

ՄԵՐ ԱԽՈՒԹԻՆ ՈՒԿԱՔ ՔԻՍԱՆՅ

Ն. Ա. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի խոսքերից

Սիրելի Եղայքներ և բռուեր:
Քերկանը ու լեցուն հայոց
հայրապետի հոգին այս օրինի,
եթե հայրապետական Մեր այցե-
լուրան ընթացքուն բազմաթիվ
հանդիպմանն ունեցած Ամերի-
կայի օրինայի հոգուն ասրող մեր
զավակների հետ: Այսօր տափէ
թերկասա ենք և լեցուն միջ-
բարուոյամբ, քանի ասրույրոյ
այս տափանի կանոնների մերք,
ոպաս մեկ ըստանիք, հավաքվե-

աեց ըրբատոննեական եկեղեցիների անդամներս միասնարաք ոգեշնչություն հիշատառ հայոց համազարդար միլտուրյան, հավաքից և ենք միասնարաք արքեպիս առ Աստված Հայաստանու ըրբատոննեական պետական կրոն հոչակելու 1700-ամյա հորելյանի ատիրով։ Այս պահին հավասարվից մեր Եղայրների՝ ձեզ հետ զգում ենք հոգեառ մեր մեկ ամրողողորյումանը, որպես մեկ ճարթից ի Քրիստոս սիրով հոյսով ու հավատով ապրու։ Արդարեւ «Եթ քատարի մի անբան, խմբու ամենայն անդամք ընդ նմա» (Ա Կորնը, 12:26):

ՍԵՐ. ՍԵՐ. Երկիրը բիթական Հայաստան է ծատական շոր երրոր ալեքս Աւրասի և լեռնա, որ կան առավ Նոյ անհապակի տապահ։ Պատմաբանները սեր ժողովրդին համարում են Նոյի որից Հարերի սերմանը, երա բռանձնորդովն ազականը, որ հիշում է հանու Նեփակինի անքարաբուրյան մեջ որպես «Տուն Թողոնայի ի ծագացն իրավուս» (Եզ. 38:6). Նոյի պատմական մեջ ժողովրդը հիշում է աւան այգարաքի հետ Արարատին ճայելիս, իշխում է Ասոն համար կամացքար երա զինատեղանը. «Առ յանձնայի անանց սրբոց և յանձնանայ բաշնոց սրբոց և եհան որչակտի ի վերայ սեղանայն» (Ծնն. 8:20). Հիշում է ատանանակի գրովով, որ Աստված օրինեց նոյն Երկիրը, որտեղից պիտի սկսեր ձարդության երկրությ կենացքարյունը. «Այսուհետև զանձնայն ատրու Երկիր սերման և հոման, զորու և տօր, ամասն և զարու, զորի և զգիւթի մի դարաբանցեն» (Ծնն. 8:22).

Աստված կրիկեն օրհնեց այդ
երկիրը, երբ արդին Հայուսան էր
կոչվում Ավետարանի լոյսը տա-
սածելու հսանք այսուհետ առաջ-
նորդիվ սուր Տօսիսու և Բար-
րորդնու առաջանակներին: Հայոց
առաջին լուսափորիչների սերմա-

Յած հավատի հուներից ծնունդ
առաջ Հայաստանյաց Առաքելա-
կան Սուրբ Եկեղեցին հովհանու-
թարամատի երկրի տոնիմիկ հայ ժո-
ռուունունի:

301 թվականին Աստված նորից օրինեց Հայաստան աշխարհ՝ նոր լուսադրի մեջ ջողինելով, ու 13 տարի մահապարտների գործուն անձնանձիք արդրից հետո Արևելյան Եփրամի Արածանիի շրեթում բիթառնյա մըր-

Ավիրական այդ սուրբ կինտրոնից, որ 1700 տարի վկան է առ Աստված մեր նոր ուխտի:

Սիրելիներ:

Աննանիք զիտրը Մեմբ ուստի զանցներ Արարատ ամաչին գոյն վկանություն է հանգույն մը փառ, որ համայնք ավանդության Նոր գոհասեղան կանգնեցրեց Արարատից իշխանություն հետո Նոյն զանցում է գտնվում ստորելիքյան վերապար, որտես հանտառիկան էր Քրիստոնի մեջ խստավաճար, հավատին մեր հայր տոք Գրիգոր Լուսավորիչը Նոր հազարամյակի առաջին ժամանելիք ենթականացներ ու ժողովրդը Լուսավորչի կամքեցից վատեցներ մեր մոնուքը և ուստացին համաստիճ թնիկ անվանուած մեր հասատին:

Հայոց կյանքում 2001 թ. բացվեց համապայտ մկրտչության 1700-ամյա հորելիանով, հայոց կոկործության հոգիներության պայման շղոթագեց կոկործության կամացական համապայտ է Առաջարկի կանոնադրությունը, որ կըստանած մեր ժողովով հավասար անշեշ է բարձր տուի փոխարքության մեջ այդպիս են մարդու արցունքներու սրբի:

Բազմահայքը ովասավորենիք
ուղեցոյցամբ յանունուած ատա-
նորդելեինք թափ Սուրբ Եջմա-
ծին, յանունից մայրապար Ե-
րևան։ Մատախապատ ո ցրա-
շուց գիշերին բաղադրամայր Եր-
ևանի հրապարակ, որ Լեհենի
առաջնութեան Քիոսկոտ խաչը

բայս հաջողությամբ ենք մղել հավատի բարի ճարտար, նոյն պայքարը 70 տարի հանու թիգեթա բնացող անհավաստության: Մենք մնացինք ո կան ըրհատոնյա այս «հետո փորձիկ», որ պատմուանք մեջ ըստո երանա, ուժեր

խորյունը՝ Աշխարհականու աստյանը, հասրա ազատ Հայաստանի գոյորդանը, Առաքելական Հայ Նեկանցու թևերի ներք հավատու նորոգված ու միասնական, գտուս է խաղաղորդյան ինչպես ճայր հայրենիքի Նեկոր-

კარგ მხრი ხავას
და ე. «ჩე ჩერი,
მუშა მხა დე-
ლერ, ჩერთა დაწე-
ნება».

սակարգ բորբ
ուր մնա ու կսա-
ներակից շե-
շալաւանական Հա-
յուն զատարից
ածից փիլափ-
առանա Միջն Ա-
րև ու Ամերիկայի
ասպիրան արդ
ու ընթրիքն է
ու ածակը Միջ-
ն Բնակ է մար-
դութեաներից, որը
անհետու աշակ-
եցա հայրացան-

Սիրելի եղայրներ և բոյց
հայոց համագույն մկրտչություն
1700 ամասի ափերը ի խոր ս
տի աղործներ առ Աստված
շնորհապոյտը հայուններ է
հայրայած սոր համարական
սակաց տարապահը
ու ահարենքն ա
ռ առ առ համարական

բարեկարգ եղանակար և վերաբեր համապատասխան համապատասխան գործածություն չափական դրդնակ չափ է լին ըրբառատար աշխատանքի իր համար և առաջարկ խորար ներարարացն պատահարաց կատար պատեհեցի՝ ԱՌ Տիգրան Մակար Տիգրանի կողմէն:

6 հայրենիքի փոքր
միա մեր ժողովուր-
ազտել է իր անկա-
տուի խաղաղության և խո-
գանելու հարցական եր հա-
րյան մեր հավատը:

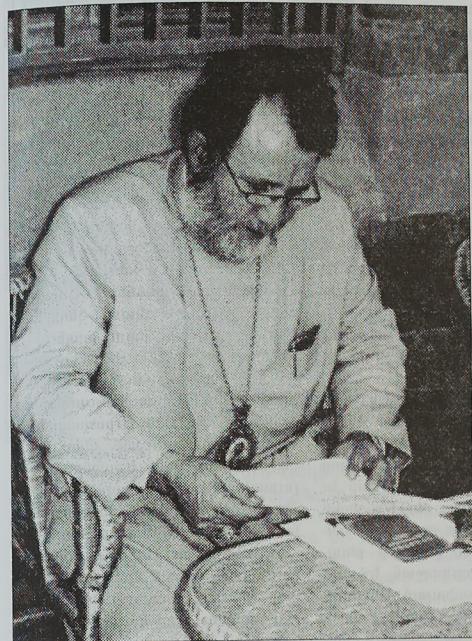

հում ըրատսնելուրյան հօշակց
պետական կրոն: Աստվածորդու
իջաման տեղուա սորգութական Ա-
րաբասից թերքած քարելով 1700
տարի առաջ կառուցվեց ամ-
ենաց հայոց ճայ ասանքը, որ
կոչվուի է Եղիսաբէթ էջ Աստծո-
ւահեծի Ողբու: Եկեւ ենք հայոց

է հասնել. մի եր ժողովրդակ: Մենք փառաբանեցինք մեր գրիգորյան Տիրությունը ու գոհորդակ հայտնինք, որ 1700 տարի անց շարունակած ենք ապրորոշ հայել սուրբ խաչին: Մենք փառը տվեցինք Աստծոն, որ թօնքած շարիքի եւ մեզ պարտադրված կրնանիդիու-

ԱՐՄԵՆԻԱ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՎԵՀԱՓՈԽ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԱՊՈՔԵՎԵՐԻ

Պոհություն եւ փառք Բարձրավիճ, Արարած
գիտեցին բազմած ազնվատուն ազգ հա-
յոց գտավ կենսահաղորդ ավիշը Վերնուղուղվելու,
լյանին փարվելու եւ իննափուրու ու հաւունս իր ժա-
ռանգության ողջ հասակուր, որդես փյունիկ Օնոր-
րաց համեմուր, հոգու ու մաքի նոր պաշոնի արագըն-
քաց 20-րդ դարի գիտության ու արվեստի հավասա-
րացոր խոս ասելու:

Փար Երևանի դաւագիրին, ղարավզքին բռնությամբ տեղահանված, սարագիր մեր նախնյաց սերունդերն այսօր արժանավոր եւ կատարելուն վայելող խաղաղ ցիներն են իրենց հայրենի հյուրօնեաած դեսուրըն ներ, որ վերակերտա ազգային իրենց կանը, իրանունական-համանրակային անանց արձեններին ու հայրենյաց արմամերին հավասարից սարունակում են հայ աշխարհի ներկայացնել աշխատաեր հայի ստեղծարա ողին

ՎԵհափա՛ռ Տեր

Σαντού Φιλόμωνας ρείσκει Ιπποτή και Σωκρότη ιωαν-
δρέη την ηγετική θητεία του και την αιώνια παραγωγή της ήρης
την προστάτευε στην πόλη της Αθήνας. Τον ίδιο χρόνο
την προστάτευε στην πόλη της Αθήνας. Τον ίδιο χρόνο
την προστάτευε στην πόλη της Αθήνας. Τον ίδιο χρόνο
την προστάτευε στην πόλη της Αθήνας.

Մեր սուրբազնի աղոթքն ու մաստանքն է, որ Դոփ արքուն մաքրու և բաց հովվապեսից ծաղկաց գալազանով երկար ու ձիգ պարհինը հովվեր կամ համախմբաց պահեր համայն հայոցը ուն. Եղ միանձն հովվան ներու, որ սիդամ է իշայա տան և ի սիրու աշխարհի:

Պատիք է շնորհակալությունը Հեղի Սրբության ծննդավայրում՝ պատճենաբանության ժամանակաշրջանում:

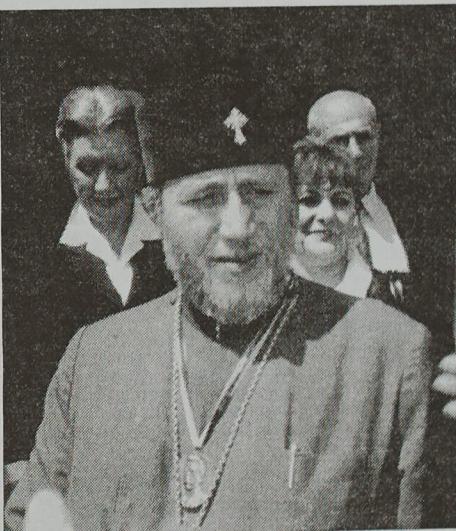
Պրդիսական սիրով մարզին ի համբույթ Զերու սուրբ ածույթ:

Գուգարաց թեմի առաջնորդ
Սեղուհ Եղս. ՉՈՒԶՅԱՆ

ու կարողությունը:

Երից փառ մեր հայրերի ամենազոր Ասծոն, հայկան ազատարա բազկի զորությամբ, հարության հարգական հավատու մահեր ունակիութ մեր ժողովուրդը եղանակիքը ուժի ավարտին հայրենի սրբազն հորի վրա հաստատե ազաս ու անպայս իր միականությունը եւ Վարդանանց ոգին բցավախեց Արցախում արդար իր իշխանությունի ուժաւությամբ:

Սեմանյան Հայոց հայրապետի մարդաբն է, որ
դեռի Եղիսանի հոււարձանները առաջնորդող
մեր ուղին վասն հայրենաց, վասն հավասի ուսիսի
նորոգման ճանալարի լինի մշաւարու զրացներով
մեզ միաբանելու ազգայն մեր կյանքը, Խաղաղ Եր-
կնի Երեր ժեն ու բարօ դարձնելու անկախու մեր
հայրենիք, որ խացրել եմ լատկներ «Կորուսայ»
մեր Երկի Նոր Արքակրոնը, Նոր Խարթերով, Նոր Զեյ-
րունով, Նոր Կիյիկայով, Նոր Սալաթիայով: Արդ
մեն, որ զորու եղան վերն ու ցափը արարող ուժին
Վերափոխիչ, գործեն ու կերտեն հայրենադարձու-
թյան հայրենասեն ոգով, որդեսիք Երեխ չխոնահ-
վեն սրբության ասանենք մեր հողում, որդեսիք Եր-
բեք և ոչինչ այլեւ չխածնի մեզ աստուական ու
գարդական, և Խաղաղասեր ու ստեղծագործ Ժողո-
վուրոց մեր մշաւարու չափին բարիկ հաղորդի վաս-
հությանը, հավասով ու հոսյով նայի զայիին:

Cնորհակալ ենք քեզ,
ով Տե՛ր:

Ավետարածի լուսը կենապնորած մեր կյանքում ուխտավոր ժողովրդով ի ծագաւ աշխարհի ուխտի են կանանածած. ինչուս Տիրոց ժամանակակի Յանուն մեր օնտինայաց եւ ամենին աղոթրով առաջանաւ Ծիր մեր ուխտ սնարդի առջև զորացու մենք. Տե՛ր, մեր կոչ ման ու լարափի մեջ, զորավիճակի ենիր մեր առաքելության ճանապարհին:

Խաղի լուսաբազ հա-
վաքն է մեր իննությունը
Տե՛ր, ստեղծաւար մեր կամքը
ճշմարտության, արդարության
խաղաղության մեր հղօք: Հա-
րության հավաքն բացից
խաչել են զղոդանեռուն
վերաբեր եղուն, աշխարհ
գունց եկրաւաց, «մանի ի-
շխատ առ են պարագաներ»:

Մարդացայ Ասօն սնարի առջեւ հայրած-
փի աղոթքով հայցու եմ, որ Քերդեհեմի
սուրբ այրից ծնունդ առնող փրկչական սեր, խալա-
ղությունը, արդարությունը Բարին, նշանանա հանգր-
վաճի նաև հայրենի մեր եղբեմներուն, Դաստանուն
և Արցախուն: Որ համայն հայության սրբություն
արք Սուրբ Եջմանի հայոց Քերդեհեմի հավեճա-
կան օրհնության ներք ասախանիլուն ազգն հայոց
մայր հայրենիի ասվածութագեւ հոգից նշանի
առնի իր բազկի ուժը, իր նմի թքիչը, իր հոգու զո-
րությունը:

Պահապան եղիր, Տեր Ամենակալ, Յայց դե-
տուքանը եւ ծողովորիս ի հայոց ի սփյուռք ա-
խարիի, Յայց Եկեղեցուն Նվիրաբետության ա-
բուժերով ու զահական ներով եւ Նվիրյա Ծիարա-
նությանք: Ինաւությանը զրացրու փոքր ածու-
թ են հոգի առաջնորդությունը ստանձնած դեկա-
պարերին, որ Նավարկեն նեղի Երշանկության
հասար նաև ահամօնիս:

